

Pestera Buhui

Sinonime : P. Bohui, P. Grota Buhui, P. Certej

Nr. de catalog: 2237/4

Situatia marcarii. marcat

Localizare : Muntii Aninei, Dealul Culmea Ursilor, Platoul Colonavat

Valea: Buhui, versantul stang

Localitatea : Anina, jud. Caras – Severin

Coordonate : $x=40160,0$ $y=254885,0$ $z=650,0$ (coordonate stereo)

$X=404385,0$ $y=254650,0$ $z=600,0$

Altitudine relativa: 10,0 m

Dezvoltare: 6547,0 m

Denivelare: -50,0 m

Introducere

Pestera Buhui situata in centrul sinclinoriului Resita-Moldova Noua reprezinta una dintre ce mai importante si complexe strapungeri hidrogeologice, fiind totodata si cel mai lung traseu de apa subteran (2100 m) din regiunea Banat.

Acces

Din zona sudica a orasului Anina se merge pe drum 1 km pana in statiunea Maial de unde dupa inca 3,5 km, trecand pe langa lacul artificial Buhui, ajungem la intrarea Certej ce reprezinta una din insugentele pesterii. Continuand pe acelasi drum 750 m, apoi coborand in stanga drumului ajungem la intrarea prin dolina si la intrarea prin aven. Dupa inca 200 m pe drum in aceeasi directie si apoi trecand pe versantul opus vom gasi mica intrare a Pesterii Cuptoare acum jonctionata cu Pestera Buhui.

De aici vom mai merge 100 m pe drum pana la bifurcatia "Saua Cuptoare" de unde pornesc mai multe drumuri : in stanga dupa 3 km se ajunge in Anina (trecand pe langa statiunea Maial); drumul din fata dupa 4,5 km se ajunge tot in Anina ; in dreapta drumul spre Resita 33 km. din aceasta bifurcatie pentru a ajunge la intrarea in Pestera Buhui (resurgenta) se coboara in Nvpe o mica vale, 250 m.

Pestera este ocrotita, ghidajul poate fi asigurat de : Asociatia Speologica Exploratorii Resita si Asociatia Speologica Speotimis Timisoara

Istoric

Primele cercetari in special de paleontologie au fost intreprinse de Hoernes R. si Teggler G. in 1875 – 1884. In 1934 – 1935 Otilic T. exploreaza si fotografiata pestera. Ridicarea topografica partiala a pesterii este facuta de Sencu V. in perioada 1956 – 1959 precum si cercetari de hidrogeologie iar intre anii 1961 – 1972 Botosaneanu L. , Negrea A. si Negrea St. efectueaza cercetari sistematice de

biospeologie. In 1981 cercurile de speologie Speotimis si Cristal descopera si cartea noi galerii.

Context geologic

Pestera Buhui se dezvoltă în calcare de Plopa ce formează împreună cu calcarele de Valea Minisului sinclinalul Colonovat – Moldovita. Depozitele Barremian – Aptian inferior (br-ap1) Calcare de Plopa sunt alcătuite din calcare masive, zaharoide, alb galbui. Aptianul superior (ap2) Calcarul de Valea Minisului este reprezentat prin calcare organogene cenușii galbui și prezintă intercalatii marnoase.

Pestera se află în Estul sinclinalului la 600 m de rocile cristaline din care izvorăsc mai multe parauri printre care și Buhuiul. Pe sinclinalul Colonovat s-a format Platoul Colonovat cu numeroase doline, vai de doline, lapiezuri și avene.

Hidrogeologia zonei este în strânsă legătură cu drenul principal al Pesterii Buhui. Astfel ca în afara de cei câțiva afluenți ce apar în peștera și ai căror proveniență nu li se cunoaște, mai sunt 6 care au fost demonstrați prin marcaji:

Pe paraul Buhui în versantul drept sunt două ponoare ce captează în perioadele secetoase întreg debitul și pe care îl drenează în sifonul amonte al pesterii Buhui. Lungimea traseului este de 300 m. Cei doi afluenți ai paraului Certej sunt captați și ei în subteran parcurgând 700 m până la izbul din fața intrării Certej a pesterii Buhui, având un debit de 7 l/s.

Un afluent foarte important este Izvarnita care după un traseu de 700 m apare în finalul salii confluenței din peștera Buhui. Câțiva zeci de metri ai acestei rețele înecate, Izverna, au fost explorați de speologul scafandru C. Lascu .

Descriere

Intrând prin intrarea Certej după 22m interceptăm galeria principală. De aici ramura din amonte continuă 648 m fiind încălzită permanent de apa Buhuiului și a altor afluenți. Are puține dar frumoase concrețiuni, dominate de formele de eroziune : lingurite, marmite, septe, nivele.

Continuând pe galeria principală în aval, la 105 m de confluență, pe dreapta la diferite nivele sunt situate cele trei săli “Salile cu Fauna “ cu o mare abundență de speleoteme. După încă 265 m tavanul coboară foarte mult, aproape de aluviunile planșeului făcând trecerea dificilă. Continuând 605 m pe galeria cu același aspect cu pereți relativ nuzi și udați de apa Buhuiului se ajunge la “Intrarea prin Dolina” de unde se observă în tavanul galeriei și “Intrarea prin Aven” (un singur put de – 15 m).

Aval pe galeria activă ce are un mic tronson subfosil vom merge la “Cascada Mare “ de –3 m după care pe dreapta Sala Ursilor și galeriile labirintice frumos concreționate ce adapostesc în planșeu un important depozit paleontologic compus în principal din schelele de Ursus Spaeleus.

Din tavan pornesc mai multe hornuri comunicând cu peștera Cuptoare ce are o lungime de 115 m. Galeria acestor pesteri este mare având forme de eroziune, speleoteme și depozite paleontologice.

Revenind in galeria principala dupa depasirea "Cascadei Mici" de -1,7 m adancimea apei creste pana la 5 m. Inaintand cu barca, se ajunge in Sala Domurilor frumos concretionate, pentru a ajunge in final la intrarea Grota Buhui in fata careia este barajul artificial ce capteaza o parte din apa.

Explorare

Pentru vizitarea intregii pesteri este necesara barca de cauciuc, neopren si o coarda de 30 m in cazul in care se coboara puturile. Vizitarea este recomandata la ape scazute. Timpul de parcurgere al galeriei principale este de aproximativ 5 ore.

Bibliografie

Botosaneanu L. si Negrea St. (1976) Drumetind prin Muntii Banatului, Ed. Sport -Turism, Bucuresti

Lascu C. si Sarbu S. (1987) Pesteri scufundate, Ed. Academiei R.S.R., Bucuresti

Negrea St. si Negrea A. (1968) Contributie la studiul Asociatiei parietale a pesterilor din Banat, Lucrarile Institutului de Speologie " Emil Racovita ", Ed. Academiei R.S.R., Bucuresti

Negrea St. si Negrea A. (1972) Recherches sur l'association parietale des grottes du Bnat (Roumanie), Actazoológica Cracoviensia

Negrea St. si Negrea A. (1977) Sur les associations de plancher des grottes du Banat (Roumanie), Trav . Inst. Speol. " Emile Racovitza" Ed. Academiei R.S.R., Bucuresti.

Orghidan T. , Negrea St. , Racovita Gh., Lascu C. (1984) Pesteri din Romania, Ed. Sport- Turism, Bucuresti

Sencu V. (1976) Muntii Aninei, Ed. Sport-Turism, Bucuresti.